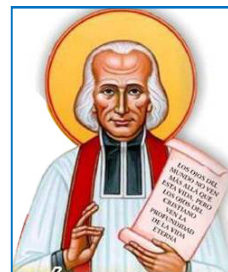

QUARESMA AMB EL SANT RECTOR D'ARS (1)

Una vida cristiana viscuda en plenitud

Jean-Baptiste-Marie Vianney era el quart dels set fills d'una família de pagesos de Dardilly, propera a Lió (França). Fou batejat el mateix dia del seu naixement, el 8 de maig de 1786. El seu pare, Mateu, era propietari de les dotze hectàrees de camps i vinya que treballava. La seva mare, Maria, natural d'Écully, poble també proper a Lió, va crear una llar cristiana. Cada nit s'atansava al llit dels seus fills i resava amb ells. L'amabilitat vers els pobres i necessitats era una virtut familiar.

El petit Joan Maria es va criar en aquest ambient de religiositat senzilla. Des de molt nen aprenqué a tenir cura del ramat. El camp era el seu lloc preferit: les flors, els arbres, tota la natura li parlava de Déu, en qui trobava el descans del seu cor. El seu pare li va fer ser pastor i no pogué anar a l'escola. Sovint se n'anava sota l'ombra d'un arbre gran i allí, feia com un petit altar on posava la imatge de la Mare de Déu que ell sempre duia i l'acompanyaria tota la seva vida; als peus de la Mare, descarregava el seu cor amb la confiança d'un nen petit. Altres vegades cridava als seus companys pastors i compartia les coses del Senyor que aprenia de la seva mare. Tenia el costum de fer el senyal de la creu cada vegada que sonava el rellotge.

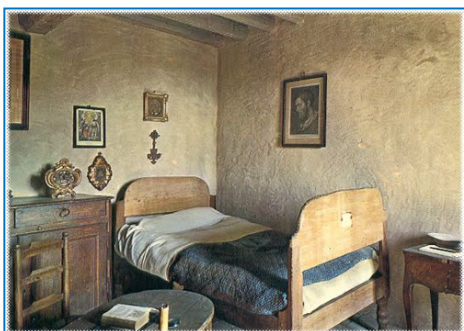
Fou escolà fins que la persecució religiosa desencadenada durant la Revolució francesa tancà l'església del poble el 1793. Els sacerdots i els cristians vivien la seva fe en la clandestinitat. A la casa dels Vianney es refugiaren molts sacerdots. Joan Maria va fer la seva primera confessió amb un d'ells. Els seus pares el van enviar a Écully per a preparar-se per a la primera comunió amb unes monges que ensenyaven als nens en secret. A la tardor de 1799 va rebre la comunió a la casa materna amb altres catorze nens. Li va donar Mossèn Gobroz, que anava de poble en poble jugant-se la vida impartint els sagraments. Per a no cridar l'atenció de les autoritats, descarregaven carros de fenc durant la cerimònia. Malgrat els seus 13 anys, plorava emocionat al rebre al Senyor. Durant tota la seva vida parlaria sempre d'aquest dia, i atresorava el rosari que la seva mare li va regalar en aquesta ocasió.

Després de desertar involuntàriament de l'exèrcit, Mossèn Balley el va acollir per a ensenyar-li teologia en un petit seminari que havia fundat. Ell mateix demanà al bisbe que Joan Maria fos ordenat sacerdot per servir amb ell a la parròquia d'Écully. Per la seva falta de memòria va tenir moltes dificultats en els seus estudis, però les va vèncer amb la seva humilitat i tenacitat. Fou ordenat sacerdot el 13 d'agost de 1815 a Grenoble (França). Va restar a Écully fins la

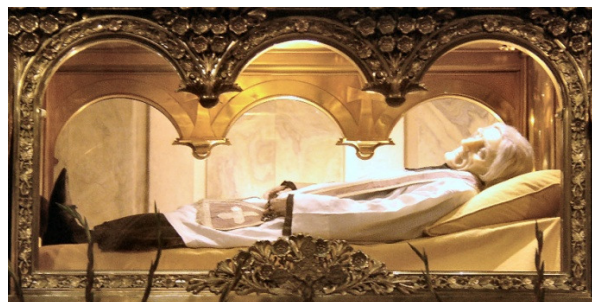
mort de Mossèn Balley. Llavors Joan Maria fou enviat com a rector al poble d'Ars. Allí, a poc a poc, el seu amor i bondat van anar transformant els seus habitants: feu que tot el poble anés a missa els diumenges, instituí la confraria del Rosari, la del Santíssim Sagrament, les catequesis per a nens, creà una escola, fundà un orfenat i un internat, arranjà l'església... I sobretot, portà una vida santa de molta oració, amor al proïsme i dedicació a fer el bé. Destacà especialment en el sagrament de la Penitència. Passava hores i hores confessant i, amb el temps, no només als seus feligresos, sinó a una munió de gent forastera que acudia a Ars moguda per la fama de santedat del seu rector.

El 29 de juliol de 1859 va fer catequesi per darrera vegada. Després de mitjanit demanà ajuda: *"És la meva pobra fi, avisi'n al meu confessor"*. La tarda del 2 d'agost va

rebre els darrers sagraments: *"Què bo és Déu; quan ja nosaltres no podem anar més a Ell, Ell ve a nosaltres"*. Vint sacerdots amb ciris encesos escortaren el Santíssim Sagrament. Amb llàgrimes als ulls digué: *"Oh, que trist és rebre la Comunió per darrera vegada"*. El 4 d'agost de 1859 en presència del bisbe Monnin, Joan Maria Vianney

lliurà la seva ànima a Déu. El seu cos roman incorrupte a l'església d'Ars.

El 8 de gener de 1905, el Papa Pius X beatificà el Rector d'Ars; i el 31 de maig de 1925, festivitat de la Pentecosta, en presència

d'una gran multitud, el Papa Pius XI pronuncià solemnement: *"Nosaltres declarem Joan Maria Baptista Vianney que sigui sant i així sigui inscrit al catàleg dels sants"*. És el patró dels rectors, sacerdots que tenen cura d'una parròquia en el nom del Senyor.

*"Estar unit a Déu,
ésser estimat per Déu,
viure per a Déu,
formosa vida i preciosa mort.
Tot sota l'esguard de Déu,
tot amb Déu,
tot per complaure a Déu."*

Sant Joan Maria Vianney